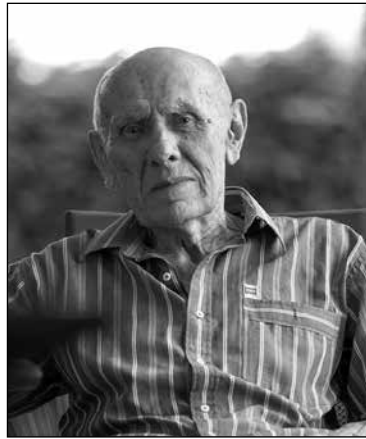

mr. sc. Miroslav Bauer
(1934. – 2025.)

Miroslav Bauer rođen je u Vrpolju 1934. godine. Osnovnu školu pohađao je u susjednom selu Strizivojni, a gimnaziju u Osijeku. Studij hrvatskoga jezika i književnosti te ruskog jezika diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zgrebu, gdje je i magistrirao na Katedri za noviju hrvatsku književnost. Svoj je radni vijek proveo u Gimnaziji A. G. Matoša u Đakovu, posvetivši se nastavničkom pozivu, ali i izdavaštvu te sportu. Od 1952. do 1967. godine bio je igrač NK Šokadije iz Strizivojne, kasnije i trener, a zatim i član Uprave. Kao mladić nosio je i dres osječkoga prvoligaša. Autor je monografije *Nogomet u Strizivojni (1927. – 2002.)*, Strizivojna 2002.

To su činjenice, a bogat i plodonosan život disao je punim plućima i širio optimizam te znanje i bio uzor upornoga rada svima i svuda oko sebe. Bio je jedan od posljednjih iz *stare garde*, koji su o jeziku i književnosti govorili ozbiljno i s poštovanjem, koji su na nastavu dolazili u odijelu s kravatom. Znanstveni stupanj magistra stekao je dugim i duboko promišljenim radom i proučavanjem materije. Volio je nogomet i svoju Šokadiju, Strizivojnu, zavičaj... U igri, znao se tako obrambeno postaviti laktovima da kad naletiš

na njega, da ti prisjedne. A igrao je i u svojim šezdesetima (do 65.), dolazio s nama redovno na rekreaciju, a basket je igrao i u svojim 70-ima. Redovnu tjelovježbu održavao je do pred kraj života u Domu za starije i nemoćne u Đakovu, gdje je proveo posljednje godine svojega života. U Domu je održavao i stručna predavanja iz književnosti i zavičajne povijesti. Uvijek aktivan, oprezan u izjavama, odmjeren, strastveni enigmatičar koji se nije nikada opuštao, dapače: prednjačio je aktivnošću. U životu samac, po vlastitom izboru, ali itekako društven, u komunikaciji srdačan, uljudan, pravi gospodin, erudit.

Odlazak takvih Ljudi ostavlja duboku prazninu jer takvih osoba jednostavno više nema. Kao profesor: vrstan stručnjak, marljiv i predan, omiljen među svojim gimnazijalcima, pripadnik elite koja je zračila zasluženim ugledom; kao kolega svjetionik – lučonoša, stup društva i moralna vertikalna nama mladima. Kao Osoba: miran, staložen, ljubazan, poticajan sugovornik koji je držao do potkovanog i elokventnog, ali uvijek u drugome gledao i dobrog, poštenog i ravnopravnog Čovjeka.

Hrvoje Miletić

